

Estimats diocesans:

Els pares amb fills en edat escolar busquen un estiu profitós per a tota la família. El temps de descans estiuenc dels escolars és més extens que el permès per a les professions dels pares. Per això, intenten ajustar aquest temps amb una activitat que completi la seva formació acadèmica. No desitgen només que els fills es distreguin. Intenten organitzar el seu temps en contacte amb altres i practicar unes activitats que els permetin créixer en valors i experimentar les virtuts. Que allò viscut en el si de la família sigui compartit amb altres.

Els nens i adolescents, en general, accepten de bon grat sortir uns dies de casa i seguir pautes educatives i lúdiques en un àmbit diferent del de l'escola. Solen marxar contents i amb il·lusió de conèixer nous amics i estar en contacte amb la natura amb uns adults que els ensenyaran a estimar-la i a reconèixer com a positives les actituds de companyonia i solidaritat que despleguen totes les institucions que organitzen aquest tipus d'activitats estiuenques.

Les institucions de lleure tenen carta de naturalesa a la nostra societat des de fa molt de temps. Molts pares i avis actuals han participat en la seva joventut en aquest tipus d'educació no formal, ho recorden amb afecte i agraeixen als responsables l'entusiasme que cada any mostren per organitzar aquestes sortides d'estiu que complementen, en molts casos, l'activitat setmanal durant tot l'any, en els locals preparats per a això. Aquestes institucions són dignes d'admiració i respecte per part de tota la societat.

Els monitors, educadors i experts en lleure dediquen part de les seves vides a aquest tipus de formació no reglada. Són persones que, generalment de forma gratuïta i voluntària, posen la seva capacitat, les seves virtuts i la seva il·lusió en ajudar a créixer els més joves de les nostres famílies. Passen hores organitzant les sessions setmanals o d'estiu amb objectius concrets, amb activitats adequades, amb recursos variats, per tal d'ajudar a un creixement equilibrat de tots els participants. Sense aquest tipus de persones no seria possible la proliferació de campaments, colònies o espais naturals que veiem proposar en els centres educatius o en els llocs d'esbarjo. Quanta gratitud els devem tots! Continueu, no us canseu, transmeteu la il·lusió perquè el nostre món sigui cada cop millor, amb més pau, una justícia adequada i una profunda solidaritat amb tothom. Sense barreres, sense exclusions, sense polaritzacions. Ho direm encara millor: amb escolta, amb acollida, amb diàleg constant i amb sincera construcció de ponts entre els diversos grups humans.

He d'agradir d'una manera especial a tots els que es dediquen a aquesta activitat des d'una motivació cristiana. Parròquies, escoles i altres institucions de la nostra diòcesi s'esforcen per afegir a les virtuts humanes el coneixement del missatge de Jesucrist. És cert que les famílies ja fan molt amb l'acompanyament a la recepció dels sagraments. Però és innegable que en tot moment i en qualsevol circumstància el batejat ha de proclamar la seva fe i donar raó de la seva esperança. Siguin pares o família en general, professors o catequistes, desitgen que la fe en Jesucrist sigui viscuda amb radicalitat per tots els membres de l'Església. Omple de sentit la seva pròpia vida i augmenta la felicitat personal i comunitària de lliurar-se al servei dels altres.

Una crida final perquè cada any augmenti en quantitat i qualitat el nombre de monitors que acompanyin la vida i la fe dels més petits. És una missió que requereix persones humils, exigents, alegres i que sàpiguen compartir els seus propis dons.

Amb la meva benedicció i afecte,

Salvador Giménez, Bisbe E. i Administrador Ap. de Lleida

Queridos diocesanos:

Los padres con hijos en edad escolar buscan un provechoso verano para toda la familia. El tiempo de descanso veraniego de los escolares es más extenso que el permitido para las profesiones paternas. Por eso tratan de encajar ese tiempo con una actividad que complete su formación académica. No desean sólo que los hijos se distraigan. Tratan de organizar su tiempo en contacto con otros y de practicar unas actividades que les permita crecer en valores y experimentar las virtudes. Que lo vivido en el seno de la familia sea compartido por otros.

Los niños y adolescentes en general aceptan con agrado salir unos días de casa y seguir las pautas educativas y recreativas en un ámbito distinto al de la escuela. Suelen marchar contentos y con ilusión de conocer nuevos amigos y estar en contacto con la naturaleza con unos adultos que les enseñarán a amarla y a reconocer como positivas las actitudes de compañerismo y solidaridad que despliegan todas las instituciones que organizan este tipo de actividades veraniegas.

Las instituciones de tiempo libre tienen carta de naturaleza en nuestra sociedad desde hace mucho tiempo. Muchos padres y abuelos actuales han participado en su juventud de este tipo de educación no formal, lo recuerdan con cariño y agradecen a los responsables el entusiasmo que cada año muestran por organizar estas salidas de verano que complementan en muchos casos la actividad semanal, durante todo el año, en los locales preparados para ello. Estas instituciones son dignas de admiración y respeto por parte de toda la sociedad.

Los monitores, educadores y expertos en tiempo libre dedican parte de sus vidas a este tipo de formación no reglada. Son personas que, generalmente de forma gratuita y voluntaria, ponen su capacidad, sus virtudes y su ilusión en ayudar a crecer a los más jóvenes de nuestras familias. Pasan horas organizando las sesiones semanales o de verano con objetivos concretos, con actividades adecuadas, con recursos variados a fin de ayudar a un crecimiento equilibrado de todos los participantes. Sin este tipo de personas no sería posible la proliferación de campamentos, colonias o espacios naturales que vemos proponer en los centros educativos o en los lugares de esparcimiento. ¡Cuánta gratitud les debemos todos los demás! Continúa, no os canséis, transmitid la ilusión para que nuestro mundo sea cada vez mejor, con más paz, adecuada justicia y una profunda solidaridad para con todos. Sin barreras, sin exclusiones, sin polarizaciones. Lo diremos mejor todavía. Con escucha, con acogida, con diálogo constante y con sincera construcción de puentes entre los diversos grupos humanos.

He de agradecer de un modo especial a todos los que se dedican a esta actividad desde una motivación cristiana. Parroquias, colegios y otras instituciones de nuestra diócesis se afanan para añadir a las virtudes humanas el conocimiento del mensaje de Jesucristo. Es cierto que las familias ya hacen mucho con el acompañamiento a la recepción de los sacramentos. Pero es innegable que en todo momento y en cualquier circunstancia el bautizado ha de proclamar su fe y dar razón de su esperanza. Sean padres o familia en general, profesores o catequistas desean que la fe en Jesucristo sea vivida con radicalidad en todos los miembros de la Iglesia. Llena de sentido su propia vida y aumenta la felicidad personal y comunitaria de entregarse al servicio de los demás.

Una llamada final para que cada año aumente en cantidad y en calidad el número de monitores que acompañen la vida y la fe de los más pequeños. Es una misión que requiere personas humildes, exigentes, alegres y que sepan compartir sus propios dones.

Con mi bendición y afecto

+Salvador Giménez, Obispo E. y Administrador Ap. de Lleida